

90. Auglýsing, sem hefir inni að halda ákvarðanir um sambandið milli hinna almennu dönsku og hinna sérstaklegu íslenzku póstmála innbyrðis. (á Íslenzku og Dönsku).

1872.

26. septbr.

Samkvæmt valdi því, sem veitt er fjárhagsstjórninni og dómsmálastjórninni með konungsúrskurði 25. dag. þ. m., eru hér með þessar ákvarðanir settar, til þess að koma í lag sambandinu milli hinna almennu dönsku og hinna sérstaklegu íslenzku póstmála innbyrðis.

1. grein.

Orðið „dansk postumdæmi“ nær yfir hið eiginlega konungsríki Danmörk, svo og Færeyjar, en eigi Grænland og heldur ekki nýlendurnar; orðið „íslenskt postumdæmi“ á að eins við Ísland.

Póst-
umdæmið.

2. grein.

Hin danska póststjórn ákveður ferða-áætlun póstgufuskipsins fyrir hvert ár, og tilkynnir hinni íslenzku póststjórn ferða-áætlunina í tækan tíma fyrir nýár.

Póstgufu-
skipsferðirnar.

Hin íslenzka póststjórn skal, ef þess þarf við og skipstjóri krefst þess, láta hinu danska póstgufuskipi í tæ alla þá aðstoð, sem það kann að þurfa, þegar svo ber við, til þess að beina fyrir ferðum þess, sérilagi svo það teffist ekki um of.

3. grein.

Að því leyti sem flutningsferðum verður á komið milli íslenzkra og norskra eða enskra hafna, mun hin danska póststjórn hlutast til um, að reynt verði til, að nota þessar ferðir, til þess að senda með þeim, að svo miklu leyti sem unnt er, allskonar póstsendingar, þannig að þær verði fluttar gegnum hlutaðeigandi útlönd í lokuðum hirzlum.

Póstferðir
yfir útlönd.

Kostnaðinn við flutning póstsins á þennan hátt skal hin danska póststjórn greiða, ef farið er í stefnuna frá Danmörk, en hin íslenzka póststjórn, þegar farið er í stefnuna frá Íslandi.

Um burðargjald það, sem greiða skal fyrir sendingar, sem fluttar eru þessa leið, og um reikningsgjörð fyrir því, skal ákveðið nákvæmar í hvert sinn.

1872.

26. septbr.

Notkun skipa
einstakra
manna

4. grein.

Með gufuskipum eða seglskipum, sem eru í förum á óákveðnum tíma, skal koma þeim bréfsendingum, sem sá, er sendir, sérstaklega hefir krafizt að verði fluttar með skipinu (skipabréf).

Borgun þá, sem ákveðin er í lögum 7. janúar 1871, 9. gr., og í tilskipun 26. febrúar 1872, 6. gr., fyrir flutning póstsendinga með skipsferð, sem þannig fellur fyrir, skal hin danska pósthjórn greiða, þegar farið er í stefnuna frá Danmörk, en hin íslenska, þegar farið er í stefnuna frá Íslandi.

5. grein.

Póst-
sendingar.

Til sendinga með póstum milli hins danska og hins íslenska pósthjórnar verður viðtaka veitt: lausum bréfum, sem eru

venjuleg bréf og
ábyrgðarbréf,
prentað mál,
sýnishorn af varningi og
fyrirmynd við fatasnið,

} allt að 50 kv. að vikt
fyrir hverja sendingu

peningabréfum, allt að 1 þuml. á þykkt, sendingum, sem mótaðir peningar eru í, allt að 16 pundum að vikt, og böggjum, allt að 5 pundum að vikt. Ef senda á böggjum lengra áleiðis með

póstunum á Íslandi, mega þeir ekki vera lengri en 18 þuml., og á hæð eða breidd ekki framyfir 9 þuml.

Þar að auki má senda á víxl milli pósthjófanna og pósthjórnar í hinu danska pósthjórn að öðru leyti og Reykjavíkur hins vegar pósthjórnar, og má hver ávísun vera að upphæð 50 rd.

Samt má senda ávísanir á víxl milli Kaupmannahafnar og Reykjavíkur uppá allt að 100 rd.

6. grein.

Burðareyri
undir
venjuleg
bréf.

Burðareyri undir venjuleg bréf milli hins danska og íslenska pósthjórnar er, þegar höfð eru frimerki:

ef þau vega allt að 3 kv., 8 sk.

1872.

— — yfir 3 - - 25 - - 16 -

26. septbr.

— — — 25 - - 50 — 24 -

Sè eigi höfð frímerki, verður burðareyrir tvöfaldur við það, sem hær er ákveðið.

Ábyrgðarbréf skulu vera búin frímerkjum.

7. grein.

Burðareyrir undir prentað mál í krössbandi eða einbrugðnu bandi, sýnishorn af varningi eða fyrirmynd við fatasnið milli hins danska og hins íslenska póstumdæmis skal vera, ef frímerki eru við höfð, 8 sk. fyrir hverja sendingu, er vegur allt að 25 kv., og 12 sk., ef hún vegur meira, allt að 50 kv. Sé frímerki eigi við höfð við sendingar þessar, eða ef á þær er ritað nokkuð, sem eigi er leyft af hlutaðeigandi póststjórn, eða ef umbúðirnar, sem eiga að vera svo lagaðar, að hægt sè að kanna hvað í þeim er, eru með öðru móti, en hún hefir fyrir lagt, þá fer um borgunina eptir því, sem mælt er fyrir um venjuleg bréf, þegar frímerki eru ekki við höfð. Þessar sendingar má flytja sem ábyrgðar-sendingar.

Burðareyrir undir prentað mál, sýnishorn af varningi og fyrirmynd við fatasnið.

8. grein.

Auk venjulegs burðareyris greiðast ennfremur 8 sk. fyrirfram Meðmæling. fyrir að takast á hendur ábyrgð sendinga þeirra, sem getið er í 6. og 7. gr.

Glatist ábyrgðar-bréfsending í vörzlum póststjórnarinnar, skal póststjórnin í því umdæmi, þar sem sendingin var látin á póstinn, vera skyld til að greiða þeim, er sendi, 10 rd. í skaðabætur, en jafnframt skal henni áskilinn réttur til endurgjalds hjá póststjórninni í því umdæmi, þar sem sannast að sendingin hafi glatazt.

Kröfu til skaðabóta verður að gjöra innan eins árs frá þeim degi, er bréfið var látið á póstinn; að öðrum kosti fellur skylda póststjórnanna til að greiða skaðabætur burt. Með því að segja til kröfu sinnar hjá póststjórninni annaðhvort í því umdæmi, þar

1872.

26. septbr.

sem sendingin var látin á póstin, eða í því umdæmi, sem sendingin átti að fara til, verður komið í veg fyrir að réttur til skaðabóta fyrnist.

9. grein.

Burðareyrir
undir
peningabréf.

Undir peningabréf milli hins danska og hins íslenska póstumdæmis skal burðareyrir goldinn eptir vikt, eins og ákveðið er að framan í 6. gr., og að auki 12 sk. í ábyrgðargjald fyrir hvert 100 rd. eða minni upphæð þeirra peninga, er til eru greindir utaná bréfinu.

10. grein.

Burðareyrir
undir send-
ingar, sem
mótaðir pen-
ingar eru í,
og böggla.

Burðareyrir fyrir böggla milli hins danska póstumdæmis og þeirra staða, þar sem skipið kemur við á Íslandi, skal vera 12 sk. aðalburðareyrir undir hvern böggul og 4 sk. í viðbót fyrir hvert pund, sem böggullinn vegur. Undir böggla, sem senda á lengra áleiðis með póstum á Íslandi, eða koma lengra að með þeim, skal gjalda að auki 16 sk. fyrir hvert pund. Partur úr pundi telst sem heilt pund.

Ef verð er til greint, skal ennfreður greiða í ábyrgðargjald 12 sk. fyrir hvert 100 rd. eða minni upphæð af verði því, sem tilgreint er.

Undir tilvísunarbréfið, sem ekki má vega meir en 3 kv. greiðist eigi sérstök borgun.

11. grein.

Ábyrgð.

Glatist eða skemmist böggulsending, skal hver pósthjórn samkvæmt lögum þeim og tilskipunum, sem gilda um það í því umdæmi, hafa ábyrgðina af því, allt til þess staðar, þar sem póstinum er skilað, það er að segja svo langt sem hún á að sjá um flutninginn, og skal það vera ábyrgðarhluti hvers pósthjórnar um sig, ef embættismenn hennar eða aðrir, sem að öðru leyti hafa pósthjórf á hendi, gjöra sig seka í svikum, yfirsjón eða hirðuleysi.

1872.

12. grein.

Burðareyrir undir peninga, sem sendir eru með póstávisun milli póststofanna og póstaðgreiðslustaðanna í hinu danska póstumdæmi að öðru leytinu og Reykjavíkur hins vegar, er 8 sk. fyrir hverja 15 rd. eða minni upphæð, en samt eigi meir en 32 sk.

Til ávísananna verða að eins höfð eyðublöð, sem eru prentuð samkvæmt þeirri fyrirmynd, sem báðar póststjórnirnar koma sér saman um.

13. grein.

Sá, sem sendir ábyrgðar-bréf, peninga-bréf, sendingar, sem mótaðir peningar eru í, og böggla, má senda með miða til kvittunar af hálfu viðtakanda fyrir móttöku sendingarinnar, og heimta, að þessi miði verði sér sendur aptur. Fyrir hann verður borgað eins og undir venjulegt bréf.

14. grein.

Þegar borgað er undir sendingar með frímerkjum, má sá, sem sendir, hafa þau póstfrímerki, frímerkja-umslög, bræfspjöld og frímerkja-umbúðir, sem gilda í því umdæmi, sem sendingin fer frá.

Sendingar, sem ekki eru búnar frímerkjum svo nægir, skal álíta svo sem ekkert væri undir þær borgað, en frá borguninni skal dregið verð þeirra frímerkja, sem voru látin á sendinguna.

Ef nokkur neitar að borga eptirá burðargjald, þá verður það skoðað sem hann skorist undan að taka við sendingunni.

Hafi sá, sem sendir, við haft of mörg frímerki, verður eigi krafist endurgjalds fyrir það, sem um of er.

15. grein.

Burðareyrir og gjöld fyrir allskonar póstsendingar, danskar og íslenskar, sem fluttar eru milli hinna tveggja póstumdæma falla, án þess að sérstaklegur viðskipta-reikningur sé gjörður, til

26. septbr.
Burðareyrir
undir póst-
ávisanir.

Móttöku-
kvittanir.

Póstfrímerki.

Skipting
burðargjalds.

1872.

26. septbr.

póststjórnarinnar í því umdæmi, þar sem burðargjaldið er heimtað, að eins með þeim undantekningum, sem nú skal sagt:

- a. gjaldinu fyrir póstaðvísanir skal skipta jafnt milli beggja póststjórna,
- b. aukagjald það, sem ákveðið er í 10. grein, undir böggulsendingar, sem fluttar eru landveg með íslenskum póstum, fellur eingöngu til hinnar íslensku póststjórnar.

16. grein.

Undanþágur
frá burðar-
gjaldi.

Opnar skýrslur, sem eru sendar milli pósthúsanna í hinu danska og hinu íslenska póstumdæmi, verða fluttar án burðargjalds. Undir allar aðrar bréf-sendingar, hverju nafni sem heita, skal aptur ámóti greiða venjulegt burðargjald.

17. grein.

Aðalvið-
skipta-
reikningur.

Aðalreikninginn um viðskipti milli hinnar dönsku og hinnar íslensku póststjórnar skal gjöra út um í póstreikningsmála-stofunni í Kaupmannahöfn, og senda landshöfðingjanum í Reykjavík.

Borgunina skal greiða eptir árslok hvert ár — en þó má gjöra athugasemdir við reikningana — og skal það, sem borgað er, koma upp í skuldaviðskiptin milli aðalfjárhirzlunnar í Kaupmannahöfn og hins íslenska landssjóðs.

18. grein.

Afgreiðslu-
reglugjörð.

Aðalpóststjórnin og landshöfðinginn yfir Íslandi skulu semja reglugjörðir, til þess ákvörðunum þeim, sem hér eru gjörðar verði fram fylgt eins á báðar hliðar.

19. grein.

Notkun póst-
gufuskipsins
af hálfu póst-
stjórnarinnar
á Íslandi.

Með póstgufuskipinu má flytja póstsendingar milli staða á Íslandi, og einnig milli þeirra og annara staða, þar sem gufuskipið kemur við, án þess að hin danska póststjórn fái nokkurt endurgjald fyrir þessi afnot skipsins.

20. grein.

Bréfavíð-
skipti milli

Ákvörðunum þeim, sem gilda í hinu danska póstumdæmi um

1872.

26. septbr.

Íslands og
útlanda.

bréfaviðskipti milli Danmerkur og útlanda, skal einnig fylgt með tilliti til bréfa, sem send eru yfir Danmörk milli þessara landa og Íslands; skal borga undir þau burðargjald það, sem greiðist fyrir sendingar milli Danmerkur og Íslands, og að auki þann burðar-eyri, sem hið framandi land, er í hlut á, á tillkall til, eða annað, sem það hefir lagt út.

Fyrir bréfaviðskipti þessi skal eigi gjöra upp neinn reikning að því leyti, er snertir burðargjaldið milli Danmerkur og Íslands; þarómóti skal hið útlenzka burðargjald eða annað, sem lagt hefir verið út, tekið upp í viðskiptareikninginn með fullri upphæð.

Ef hin íslenzka pósthjórn æskir þess, að reglulegum pósthgöngum verði komið á beinlínis milli Íslands og einhvers framandi lands, skal hún leita til hinnar dönsku pósthjórnar, og mælast til, að reynt sé til, að þessu verði komið til leiðar.

21. grein.

Þessar ákvarðanir öðlast gildi 1. dag janúarm. 1873.

Þetta skal hærmeð kunngjört til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í fjárhjórninni og dómsmálahjórninni,

26. dag septbr., 1872.

Fr. Krieger.

C. S. Klein.

Fr. Reinhardt.

91. Samþykkt um stjórnhøjarmálefna í Reykjavík.

9. oktbr.

I. Um højarstjórn og framkvæmd á højarmálefnum.

1. grein.

Í højarstjórn eru 9 menn auk højarfógeta.